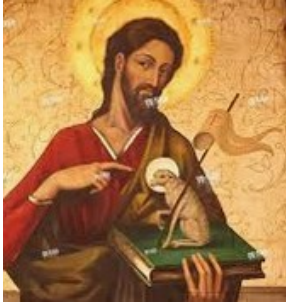

There is no translation of this article

Християнин = Показател

Йоан Кръстител и Йоан евангелист – любимият ученик на Христос. И другите апостоли са кръщавали хора: и Петър, и Павел например, но само Йоан назоваваме Кръстител.

От една страна, по този начин бързо го различаваме от едноименния автор на евангелието, но на първо място, прозвището Кръстител наистина е заслужено и приляга най-много на този, който подготвя пътя на Месията и сам кръщава Христос.

Днешното евангелие до голяма степен припокрива това от миналата неделя, когато тържествено чествахме празника Кръщение Господне, сякаш Църквата не само подчертава важността, но и умишлено задържа нашите размисли и внимание още малко върху това събитие.

Когато става въпрос за Йоан Кръстител, неговият образ се появява в съзнанието ни неминуемо като странен отшелник, който живее в пустинята, храни се с „див мед и акриди“ и се облича в животински кожи. Библейското описание на Кръстителя ни подсказва, че той преживява дните си в пълна отдалеченост от светския живот и цивилизацията и ние

го познаваме така, както го познават и неговите съвременници – като аскет.

Съвременната култура на нашето общество ни е възпитала първо да гледаме на външния вид и едва на по-късен етап – на сърцето. Идвайки в църквата, и светски хора, и свещеници, се приготвяме с най-хубавото и подходящо облекло, с което разполагаме. Интересно е, ако днес в нашия храм влезе някой подобен на Йоан, без расо или костюм, дали ще останем озадачени и ще му позволим ли да проповядва сред нас, или веднага ще оценим външността му като неподобаваща?

Бог, обаче не гледа на лице, а вижда направо в сърцето. За съжаление, ние сме склонни бързо да съдим хората по това как изглеждат и какви дрехи и украшения носят, но това не са критериите, по които Бог оценява.

Второто нещо, което е най-важно да отбележим днес, е, че призиванието на Йоан да служи в пустинята е също толкова важно и също толкова значимо, колкото призиванието на Павел да отиде на места като Рим, Ефес и Коринт. Така че служението на Йоан Кръстител е изключително ценно не само защото Бог го е призовал към него, но също и защото той иска да насочи „грешниците“ към Христос. По същия начин Бог призовава и нас, и ние да посочваме и споделяме Блага вест, вестта кой е Спасителят на света.

Думите от днешното евангелие ни карат да се върнем към спомена за нашето лично обръщане към Бога и за пътя, който сме извървели към Него.

Все някой ни е учил как да общуваме с Исус. Това може да са нашите родители, приятели или близки, но може даса и съвсем непознати хора, които сме срещнали в църквата или някъде на съвсем необичайно място, на което случайно са ни разказали Благата вест и своето свидетелство, как познанието за Бога е променило живота им към добро.

Често мислим и говорим за Йоан Кръстител като за глас, който се „въздига в пустинята, предупреждавайки хората да се покаят, докато все още има време“.

В днешното евангелие той казва: „Аз съм гласът на един, който вика в пустинята“, но трябва да имаме предвид, че в думата „пустиня“ е вложен дълбок смисъл, особено за еврейския народ. Спомняйки си книгата „Изход“ и как хората се скитта в пустинята, уверено можем да кажем, че историята на избрания народ е валидна и актуална и днес, понеже ни напомня къде сме всички в момента.

Ние сме в пустинята на живота. Излязохме от Египет и сме на път към Обещаната земя, но за момента все още сме в пустинята.

Звучи много познато, нали? Възможно е вече да чуваме и по-ясно гласа „на един, който вика близо до нас: „Покайте се и се кръстете! Прави правете пътеките на Господа!“

Но как изглежда това? Пред очите си виждаме Йоан как стои в река Йордан и кръщава хора и това е почти революция, нещо като ново възраждане, но истинско и спасително, и нещо, от което продължаваме отчаяно да се нуждаем всички и днес. „Грешниците“, проумели своите слабости и осъзнали нуждата си от опрощение, са силно привлечени от този нетрадиционен проповедник, облечен в животински кожи.

Библията ни казва, че животът е като пара, която се появява за малко, а след това изчезва, и колкото по-дълго живеем, осъзнаваме истинността на това твърдение. Случва се да имаме усещането, че животът ни е минал като миг, сякаш вчера сме били деца, а днес сме се събудили, белязани от непобедимата сила на старостта.

Времето просто отминава и всеки от нас се чуди понякога какво ще кажат хората за мен, когато няма да ме има? Вероятно някой ще каже: той беше добър свещеник, вярващ християнин или добър съпруг и баща, или може би щедър и справедлив работодател.

Не знаем какво ще бъде казано за нас, когато един ден вече няма да ни има, но дано да е поне малко подобно на това, което сега се говори за Йоан Кръстител, а именно, че Той бил човек, който насочвал хората към Христос. Всички бихме искали същото да се каже и за нас. Той или тя ми посочи пътя към Бога.

Несъмнено, Йоан Кръстител се интересува по-малко от себе си и повече от човека, към когото сочи. И Божието Слово тази сутрин ясно ни показва, че той е като „указател“, защото, когато вижда Исус да идва, той известява на хората, въздигайки гласа си: „Ето Агнецът Божий, който отнема греховете на света!“ Сякаш виждаме как сочи с пръст към Христос.

Защо и ние трябва да сме указатели? Не са ли достатъчни Божието Слово и работата на богопосветените в Църквата?

На трапезата на изкуплението сме поканени без изключение и без значение каква е професията ни, но за да се настаним в компанията на светиите, трябва да преминем през пътища, които са тесни.

Да, Бог изисква от нас да се стараем да бъдем добродетелни, да пазим заповедите и наредбите Му, но освен всичко изисква да даваме и своите свидетелства, показвайки на другите Този, който ние познахме като спасител, за да не Го пропуснат и те.

Йоан е категоричен, твърдо убеден, че познава Исус, който е бил преди Него: „След Мене иде Мъж, Който ме изпревари“. Това е неговото силно свидетелство и то остава едно от най-важните, които сме чували.

Нима? Как той знае това? Та нали са братовчеди и Йоан е роден шест месеца преди Исус? В Библията бързо намираме отговори: „В началото беше Словото и Словото беше с Бога и Словото беше Бог... Той беше с Бога в началото... чрез Него всичко беше направено и без Него не е направено нищо, което е направено...“ Самият Исус също потвърждава: „Казвам ви истината, преди да се роди Авраам, Аз съм!“

Нещо повече. Думите и начинът, по който ги изричаме, имат огромно значение и сила. Когато Йоан посочва Исус и изрича: „Ето Агнецът Божий“, ние веднага разбираме, че има само един такъв, който е изкупител, и който е спасител. И ако има само един Агнец Божий, това означава, че има само един път към спасението. Това е, което Йоан ни казва днес.

Спомняме си и думите: „Аз съм пътят, истината и животът, никой не идва при Отца, освен чрез мен“, и картината вече е пълна.

Днешното послание на свети Йоан Кръстителю е изключително важно, защото много хората мислят, че има различни начини за спасение.

Обществото и нашата култура ни възпитават, че не е учтиво да посочваме. Библията ни казва, че е задължително да поставяме отправни точки, понеже, ако християните не сочат правилните пътеки, повечето хора ще пропуснат пътя на вечния живот, изпробвайки един от другите начини, мислейки, че и чрез него ще намерят спасение. Затова и ние като Йоан трябва да сме указатели, защото по този свят се разпространява много дезинформация за вярата и спасението.

Светият Дух, слизащ като гълъб, доказва, че Исус Христос е Агнецът Божий и ние винаги ще го свързваме с гласа в пустинята, който вика: „По-добре се пригответе! Днес е денят на спасението! Исус е Агнецът Божий, който отнема греховете на света.“ И ние знаем, че това направи Той на земята. Той направи нещо, което милиони агнета, заклани век след век, никога не биха могли да направят. Той даде Своя живот като гаранция за нашите грехове, веднъж завинаги. И сега седи отдясно на Отца.